«Ιππόλυτος»

Η θαυμάσια μουσική του Δ. Μητρόπουλου δέσποσε σε μια παράσταση χωρίς σταθερά εμπεριστατωμένη σκηνοθετική προσέγγιση

Της Κ. ΡΑΠΑΝΑΚΗ

Στον «Ιππόλυτο» του Ευριπίδη η εμφανής συμβολική αντιμαχία μεταξύ Αφροδίτης και Αρτέμιδος σκιαγραφεί τις υπαρξιακές ανησυχίες του ανθρώπου σχετικά με το ζήτημα του έρωτα και της αγνότητος.

Ο Τάσος Ρούσσος σημειώνει: «Οι επιδράσεις από τη φιλοσοφία του Αναξαγόρα, τις γλωσσικές απόψεις του Πρόδικου και τη σοφιστική του Πρωταγόρα είναι εμφανείς στα έργα του ποιητή... Ηταν φυσικό να γνωρίσει τους παραπάνω φιλοσόφους και σοφιστές, όπως και πολλές άλλες πνευματικές τους ανησυχίες, διατήρησε όμως την ανεξαρτησία του πνεύματός του και όχι σπάνια διατύπωσε την επίκρισή του».

Αν δεν θέλουμε να δούμε τον «Ιππόλυτο» σαν κοινότοπο αστικό δράμα όπου η σύζυγος ερωτεύεται τον γυιό του άνδρα της, το έργο πρέπει να προσεγγιστεί σε σχέση με το παραπάνω φιλοσοφικό υπόβαθρο που θέτει ιδεολογικές και θεωρητικές αναζητήσεις.

Στην Επίδαυρο στην παράσταση και υπό τη σκηνοθετική υπογραφή του Β. Νικολαΐδη, η μουσική Δ. Μητρόπουλου αποτέλεσε το κύριο και πρωταρχικό κίνητρο που καθόρισε και την αρκετά καλή μετάφραση του Στρ. Πασχάλη, καθώς και την προσεκτική χορογραφία της Ερσης Πήττα, όπως και την ικανοποιητική μουσική διδασκαλία της Μελίνας Παιονίδου για το χορό. Απ' ό,τι φάνηκε ο σκηνοθέτης ασχολήθηκε λιγότερο με τα υπαρξιακά ζητήματα όπως τα θέτει το φιλοσοφικό υπόβαθρο του έργου και περισσότερο με την εικόνα της παράστασης, παρά την ουσία της τραγωδίας. Ακαλαίσθητες οι τεράστιες υπερυψωμένες εξέδρες ως θεολογεία για την Αφροδίτη και Αρτεμη αντίστοιχα (σκηνικά-κοστούμια Γ. Πάτσας).

Επιπλέον η σκηνοθετική καθοδήγηση στους ηθοποιούς δεν φάνηκε να είναι πλήρης. Η έμπειρη και ταλαντούχα Φ. Κομνηνού ερμήνευσε με εξαίσια σωματική εκφραστικότητα τη Φαίδρα, καθώς και ο επίσης έμπειρος Θόδωρος Κατσαφάδος έπαιξε θαυμάσια τον Αγγελιαφόρο. Κουρασμένος και υποτονικός Θησέας ο Χρ. Πάρλας, ενώ η Μπ. Βαλάση υποδύθηκε την Τροφό όπως σε έργα κλειστού θεάτρου. Ο Κ. Μαρκουλάκης (Ιππόλυτος) είναι ηθοποιός με ταλέντο, αλλά η δυνατή φωνή και η υπερκινητικότητα δεν συμπλήρωσαν τη έλλειψη εσωτερικού εκτοπίσματος. Ακαθοδήγητη και χωρίς σημαντική εμπειρία στο αρχαίο δράμα η Μαρία Ναυπλιώτου (Αφροδίτη) έδειξε ότι έχει τα προσόντα και το εύρος για το συγκεκριμένο χώρο, αρκεί να έχει και την απαιτούμενη καθοδήγηση. Η ηθοποιός με θαυμάσια ορθοφωνία αποκάλυψε τις διαθέσεις της θεάς. Η Μαριάννα Σοντάκη (Αρτεμις) αβοήθητη σκηνοθετικά, έμοιαζε να ψάχνει ύφος απαγγελίας και ερμηνείας για το ρόλο της.

Μια παράσταση από το Εθνικό Θέατρο που αφαίρεσε από τον Ιππόλυτο το τραγικό εύρος του, υποθάλπτοντας ιδιότητες αστικού δράματος.